

NEDERLANDSCHE

STAATS-COURANT.

ZATURDAG,

17 NOVEMBER.

*Deze Courant is alom te bekomen voor den prijs van zeven en een halven cent,
Bij deze Courant wordt een Bijvoegsel, gratis, uitgegeven.*

NEDERLANDEN.

's GRAVENHAGE.

Op het Ontwerp van Wet tot vermeerdering van de leening ten behoeve van de Overzeesche Bezittingen, gepresenteerd in den n°. 250, zijn door de afdeelingen der Tweede Kamer van de Staten-Generaal gemaakt de navolgende

B E D E N K I N G E N.

Eerste Afdeling.

Geene.

Tweede Afdeling.

1. Vermits bij de eerste § der memorie gezegd wordt, dat het voorschot van f 20,000,000, mede het middel heeft opgeleverd, om de schatkist weder in het bezit te stellen van de voorschotten voor de Indische administratie in vroeger jaren gedaan.

Zoo moet hieruit dan volgen, dat de geheele f 20,000,000, niet ten eenemale aan de Oost zelve is verstrekt; maar dat door dat, wat de schatkist vroeger ten behoeve der Overzeesche Bezittingen had uitgeschoten (notoir uit consenten, daartoe verleend) weder in de schatkist terug te brengen, men eigenlijk dat voorschot heeft genegotieerd, ten behoeve der schatkist, en alzoo geld heeft opgenomen, en zich tot debiteur heeft geconstitueerd, om zich zelve te rembourseren; dit vereischt eenige toelichting.

2°. Waarop is de berekening der som van f 2,700,000 gegrond? Waarom wordt juist die en geen kleinere of mindere som gevraagd?

3°. Men spreekt van de voordeelige wijze waarop de opnemings van 20 millioenen is gedaan; men mag dus vragen, op hoedanige wijze die gedaan is?

4°. Art. 1 der Wet vermeerderd uitdrukkelijk de leening van 20 millioenen op 22 millioenen 700 duizend guldens.

Dit schijnt dus wel degelijk te worden eene vermeerdering van schuld.

De garantie der 20 millioenen, af te doen des noods met f 1,400,000 's jaars, gedurende 30 jaren, wordt bij art. 2 wel degelijk vermeerderd met f 2,700,000, en strekt dus ten bezwaar des Rijks, al is het ook, dat uit f 1,400,000 's jaars, 30 jaren lang te betalen, ook die meerdere som kan worden afgelost; want de vroegere garantie was maar des noods tot 14 ten 's jaars gevraagd, en wierd minder, naar mate er minder behoefte was, doch die nood, om de geheele garantie aan te spreken, zal bij eene vermeerdering der negotiatie ook notoir groter zijn.

Men moet dus niet zeggen, dat door deze nieuwe opnemings de garandeur niet sterker bezwaard, dan hij zich door de eerste garantie bezwaard had, want eigenlijk bezwaart men hem zoo doende telkens weder met de ontlasting, welke hij had ondervonden; immers hij had de f 1,400,000 's jaars maar garandeerd gedurende 30 jaren, voor zoo verre zij noodig zou zijn tot de aflossing der f 20,000,000; nu garandeert hij ze voor zoo verre zij noodig zal zijn tot aflossing van 22 millioenen zeven honderd duizend, en zijnde garantie wordt dus notoir uitgestrekt.

Bedriegt men zich hierin niet, dan ware het beter van zulk een onnaauwkeurig oogpunt niet uit te gaan en daarop de aanvraag te gronden.

De Staten-Generaal hebben getoond bereid te zijn, om mede te werken wanneer de nood het vordert; maar het schijnt niet juist te zijn, dat, zij dit doende, de natie niet waarachtig bezwaard wordt, en door deze nieuwe behoeften te garanderen, zich niet tot meerder aansprakelijk stelt, dan zij, zonder deze nieuwe garantie zou aansprakelijk zijn, gelijk zulks in de premissen der Wet ook wordt aangeduid, en welke premissen dus in dit opzigt eene verandering schijnen te moeten ondergaan.

Indien men zich in deze wijze van zien en van berekening bedriegt, dan verzoekt men nadere ontwikkeling en oplossing.

Derde Afdeling.

5. De afdeeling heeft geene bedenking op het ontwerp van Wet; maar eenige leden zouden wel wenschen, dat de nieuwe leening algemeen mogt opengesteld worden, ten einde aan iedereen gelegenheid te geven om zijne kapitalen in dezelve te plaatsen.

waarop gegeven zijn de volgende

A N T W O O R D E N.

1. Ter gelegenheid van de deliberatien over de Wet, tot vaststelling van de leening van den 23sten Maart 1826, is reeds gesproken van de voorschotten, vroeger ten behoeve van de Overzeesche Bezittingen uit de Schatkist gedaan.

Er was te dien tijde nog te betalen op de oorspronkelijke voorschotten f 3,197,239 aan het Engelsch Gouvernement voldaan, wegens afgestane goederen bij het overnemen van de Kolonie, eenzaam van f 1,600,000; en daaraanboven had mede de koloniale kas van tijd tot tijd moeten ondersteunen, om dezelve in staat te stellen tot het goedmaken van dringende betalingen hier te lande; deze ondersteuning waren geklommen tot f 765,050.41½; zijnde derhalve het bedrag van f 2,365,050.41½, wegens onderscheidene voorschotten uit de leening goedge maakt, overeenkomstig het daartoe bij de gedachte deliberatien reeds te kennen gegeven oogenmerk.

2. De berekening der som van f 2,700,000 is gegrond op de mogelijkheid, om dezelve te verspreiden met het kapitaal van f 18,200,000, hetgeen den 1sten Julij 1828 op de oorspronkelijke leening nog verschuldigd zal zijn, af te lossen binnen het tijdsverloop, voor hetwelk de garantie bij de Wet van den 23sten Maart 1826 is toegezegd: de hierbij gevoegde intrest-berekening zal dit volledig kunnen aantoonen.

3. Men beschouwt eene geldopneming tegen vijf ten honderd als niet bezwaard; het Amortisatie-Syndicaat verstrekt de gelden tegen deze rente; volgens de overzeesche wetten hebbende door den Minister voor de Marine en Kolonien aangegeven, op de tijdstippen, dat dezelve voor de behoeften gevorderd worden, en met ingang der renten van den eerste dag der maand, in welke de betalingen plaats hebben.

4. Voorzeker vloeit er uit de nieuwe opnemings van f 2,700,000 eene meerdere schuld voort, doch of dezelve tot bezwaar zal strekken, kan alleen de tijd leeren; wanneer de leening op twintig millioenen bepaald bleef, zoude de mogelijkheid, dat de werking der garantie ingeroepen wordt, vroeger ophouden dan bij de nu voorgestelde vermeerdering; het tegendeel van deze erkende waarheid is ook geenszins aangevoerd, en men heeft alleen gezegd, dat de maatregel geen grooter JAARLIJKSCH bezwaar zoude kunnen medebrengen, en dat dit bezwaar zich over geen langer tijdvak zoude uitstrekken, dan de Wet van den 23sten Maart 1826 had voorzien.

Ieder jaar toch kan het bezwaar van f 1,400,000 van de begroeting wegvallen, wanneer de Oost-Indische Kas naar vooruit. Zoodra deze slechts voor den afloop van 25 jaren aan hare verplichting kan voldoen, zal er uit den nieuwen maatregel hoegenaamd geen bezwaar voor het Moederland voortvloeijen, daar dit eerst dan ontstaan kan, wanneer de last zich verder dan het 25ste en tot aan het 30ste jaar mogt uitstrekken.

Het maximum is f 1,400,000 in het jaar over dertig jaren, en ook bij de voorgestelde vermeerdering der leening worden deze grenzen niet overschreden, gelijk de berekeningen, hierbij gevoegd, dit aantoonen. Het is derhalve volkomen naauwkeurig, wanneer er in de premissen van het ontwerp van Wet gezegd wordt, dat de verhooging kan plaats hebben, zonder de werking van den waarborg verder te verlengen, dan bij de vorige Wet als mogelijk is te vooronderstellen.

5. Het Amortisatie-Syndicaat, door eene geldleening in staat gesteld, om het kapitaal van de eerste leening te verstrekken, heeft zulks gedaan, zonder dat daarvoor afzonderlijke schuldbrieven zijn uitgegeven, en het zal raadzaam zijn, ten aanzien van de vermeerdering der leening, op dezelfde wijze te handelen, en dat gevolgelyk het Amortisatie-Syndicaat in de behoefte voorzie, zich tot dat einde de noodige fondsen verschaffende.

Vierde Afdeling.

6. De afdeling, alvorens haar gevoelen over dit voorstel te kennen te geven, verlangt eenige meerdere opheldering omtrent de gedane leening der twintig millioenen; bij voorbeeld, op welke wijze die leening heeft plaats gehad? welke er de voorwaarden van zijn geweest? of dezelve is aangenomen geworden door groote handelhuizen of particulieren binnen de Rijk of buiten hetzelfde? of bij gebreke van genoegzame inschrijvingen door handelhuizen of particulieren, het Amortisatie-Syndicaat zich met die leening heeft belast en tot welk bedrag? of die leening niet is vermengd geworden met andere financiële onderwerpen? en of daardoor niet eene moeilijkheid is ontstaan om over de resultaten der leening voor de Oost-Indische bezittingen te oordeelen.

Vijfde Afdeling.

Het onderzoek van dit ontwerp geeft aanleiding tot verschillende opmerkingen; wanneer men het vergelijkt met de Wet van den 23sten Maart 1826, en vooral met art. 5 van die Wet, dan verliest men de hoop, dat de waarborg van den Staat in 1850 zoude ophouden.

Volgens de berekeningen van het Bestuur schijnt het, als geenen twijfel onderworpen te zijn, of eene jaarlijksche bijdrage van f 1,400,000 gedurende 30 jaren, is genoegzaam, om eene som van f 22,700,000 met de renten af te lossen, wanneer men de wijze en de voorwaarden, waarop de leening gedaan wordt, in aanmerking neemt.

Maar alvorens, wegens het gebruik van zoodanig middel hare gedachten te kunnen bepalen, wenscht de afdeling nog omtrent eenige punten nader ingelicht te worden, en wijst te dien einde de volgende aan:

7. 1°. Volgens de toelichtende Memorie in de Schatkist van het Rijk wederom in het bezit gekomen van de voorschotten voor de Indische Administratie in vroegere jaren gedaan. Welk is het bedrag dier vroegere voorschotten, die op het fonds der leening aan de schatkist terug betaald zijn geworden?

8. 2°. Hoe groot is de som, welke tot hiertoe, wezenlijk, na aftrek der bovengemelde voorschotten, aan de Indische Administratie verstrekt is geworden?

9. 3°. Indien de f 20,000,000 der vorige leening nog niet geheel besteed zijn, welke dringende gebeurtenissen maken dan thans eene nieuwe buitengewone leening van f 2,700,000 noodzakelijk, om de zaken der Indische Administratie een geregelden gang te doen nemen?

van het vooruitzicht eener geheele aflossing in 1850 af te zien, welk vooruitzicht de Staten-Generaal bij het aannemen der Wet van den 23sten Maart 1826, in het 5de artikel van dezelve voor oogen hadden. Derhalve wenscht de afdeling, alvorens eene bepaalde meening op dit ontwerp uit te brengen, op deze verschillende punten die inlichtingen te erlangen, welke het Bestuur kan geven.

Zesde Afdeling.

11. Alvorens haar gevoelen uit te brengen, wenscht de afdeling de verzekering te erlangen, dat de waarborg van den Staat zich niet verder zal uitstrekken, dan over den tijd, die tot aflossing volstrekt noodzakelijk is, welke aflossing voor 1850 kan plaats hebben.

12. Zij wenscht ook de verzekering te hebben, dat de Kolonien jegens den Staat zullen verbonden blijven voor de sommen, die reeds sedert twee jaren, als waarborg zijn verstrekt, of nog in het vervolg als zoodanig zouden kunnen verstrekt worden.

13. Eindelijk wenscht de afdeling zich verzekerd te zien, dat de Kolonien voortaan de nijverheid in het Moederland zullen helpen bevorderen, door het vervoer van den stoffen, waarbij aan voortbrengelen van dat land eenige voorregten toegekend worden boven die van vreemden, en vooral van Engelsen; die, naar men verzekert, kunnen volstaan, met, omtrent de waarde hunner ingevoerde koopwaren, eene beëdigde verklaring af te leggen.

6. Zoo als bereids is aangemerkt, heeft het Amortisatie-Syndicaat de geheele leening verstrekt, volgens de beschikkingen met hetzelfde gemaakt. Van eene aanneming door handelhuizen of door particulieren, is dus geene quaestie geweest, maar het Syndicaat is en blijft de eenige schuldvorderaar, als zijnde er geene afzonderlijke verhandelbare effecten wegens deze leening gecreeerd. De fondsen zijn door het Amortisatie-Syndicaat, te gelijk met die voor andere behoeften van deze instelling, gevonden bij eene negotiatie van Domein-lornten, volgens het berigt, uitgegeven den 19den April 1826; maar hierdoor is geene vermenging met andere financiële onderwerpen, ten aanzien van de koloniale administratie, ontstaan; deze kent, zoo als gezegd is, alleen het Amortisatie-Syndicaat als crediteur, en houdt met hetzelfde alleen rekening wegens de leening, zoo dat er geene moeilijkheden hoegenaamd bestaan, maar de resultaten der leening door die rekening volkomen gekend en op hun zelve gehouden worden.

7. Het bedrag der voorschotten, die uit de leening zijn teruggegeven, is vermeld bij de beantwoording onder n°. 1, aan de tweede afdeling gegeven.

8. Tot den 27sten October 1827 is, behalve de teruggeveerde voorschotten, werkelijk op de leening tot behoeve van de Overzeesche Bezittingen, verstrekt eene som van f 16,155,014.89, of, met bijzetting van die voorschotten, eene som van f 18,500,065.30, zoo dat toenog slechts beschikbaar was gebleven f 1,499,934.69.

9. Geene nieuwe dringende gebeurtenissen hebben tot de voorgedragene vermeerdering van crediet aanleiding gegeven, maar wel de kennis der noodzakelijke uitgaven, veroorzaakt door den stand van zaken op Java, die de zekerheit doet ontstaan, dat de nog beschikbare som op de oorspronkelijke leening in het overige van dit jaar, en in de eerste maanden van het volgende zal moeten worden uitgegeven, zoodat, wil men de oogmerken in de premissen van het ontwerp van Wet en in de daartoe behorende Memorie omschreven, bereiken, de vermeerdering noodzakelijk is.

De vermeerdering van de leening is een hoog noodzakelijkheid, en moeten dus doen afzien niet van het bepaalde uitzicht, want dit bestond er niet, maar wel, van de hoop, die er vroeger aanwezig was, dat de leening eerder dan het jaar 1850 zoude hebben kunnen afloopen, en dus de waarborg vroeger vervallen; blijvende het niettemin altijd onzeker, of de voorgedragene maatregel een last voor de Schatkist zijn zal, dan wel, of deze daarvan door eenen verbeterden financiële staat van Oost-Indië, zal bevrijd worden.

11. De overgelegde berekening omtrent den afloop der vermeerderde leening; bij de beantwoording, onder n°. 2, aan de tweede afdeling gegeven, kan de overtuiging medebrengen, dat althans de dertigjarige termijn voor den waarborg, niet behoeft te worden te boven gegaan; het ligt in den aard van de zaak, dat, zoodra Nederlands Indië in staat zal zijn, aan de verplichtingen te voldoen, of bij eene vroegere aflossing van het kapitaal, de werking van den waarborg ophouden zal.

12. De borg, voor den principalen schuldenaar betalende, behoudt deszelfs aanspraak op denzelfden, en naar dezen regel zouden dan ook de Overzeesche Bezittingen aan het Rijk eene schuld hebben, ten bedrage van de sommen, wegens den toegezegden waarborg betaald; doch volgende omstandigheden, welke voor het tegenwoordige nog geenszins te voorzien of te berekenen zijn, zullen eerst bij de ondervinding kunnen leeren, op welke wijze de toepassing van dien regel zal kunnen plaats hebben.

13. De Nederlandsche fabrikanten zijn in Nederlandsch Indië vrij van inkomende regten, terwijl de vreemde goederen heere regten betalen. Voor de wollen en katoenen stoffen, waarvan die regten 25 per cent of 35 per cent, naar mate de invoer registreerke of onweëgs plaats vindt. Al wat het Koloniaal Bestuur noodig heeft (zoo als de kleeding der troepen en allerlei behoeften), wordt zoo veel mogelijk uit het moederland ontboden, zoo dat men volmondig zeggen kan, dat de nationale nijverheid niet kwaad wordt gestuurd in Nederlandsch Indië.

De regten op de vreemde wollen en katoenen stoffen worden geheven volgens eene lijst, die om de drie maanden vastgesteld wordt, en waarbij de waarde, waarvan de heffing geschiedt, voor elke soort van stoffen wordt bepaald, om de zekerheid te bekomen, dat, bij het opmaken dier lijsten, de belangen der nationale nijverheid niet worden uit het oog verloren, heeft het Departement van Kolonien deselve, eenigen tijd geleden, aan de Nederlandsche Handels-Maatschappij gezonden, ten einde hare aanmerkingen daarop te hooren. De Maatschappij heeft alstoen verklaard, dat, voor zoo ver zij konde oordeelen, de nationale nijverheid reden had, om met die prijzeringen te vreden te zijn. Overigens wordt steeds de regel in acht genomen, om de Kamers van Koophandel te raadplegen, over alle bepalingen op het stuk van inkomende en uitgaande regten, die door het bestuur in Nederlandsch Indië worden ingevoerd of voorgesteld, opdat alzoo de belangen van den Moederstaat, niet worden uit het oog verloren.

15. 1°. Welke is de wijze, waarop het kapitaal der leening van twintig millioenen, volgens de Wet van 23 Maart 1826, is opgenomen? op welke termijnen, en hoeveel op ieder is dat kapitaal successief van den geldschietter gevorderd? hoeveel is daarvan nog bij den geldschietter te goede? en op welke termijnen stelt men zich vóór dat overschot tot op den 1sten Julij 1828 op te eischen.

De beantwoording hiervan schijnt noodig en onmisbaar, om het calcul te kunnen nagaan, waarop gebaseerd is het resultaat in de memorie vermeld, dat op 1°. Julij 1828 de geheele leening door de halfjarige betaling van f 700,000 zal zijn terug gebragt op f 18,100,000.

16. 2°. Kan men wel voor als nog voor vast stellen, zoo als in de memorie wordt gedaan, dat op den 1sten Julij 1828, twee en een half jaar van de jaarlijkse som van f 1,400,000 voldaan zullen zijn, en dat het kapitaal der leening als dan niet meer zal uitmaken als f 18,100,000? daar de laatste f 700,000 over het semester van 3°. Januarij 1828 tot 30 Junij 1828, eerst moeten aangevraagd en vervolgens toegestaan zijn op het tweede onderdeel van den staat van begrooing voor 1828, welke nog pas voorgesteld en dus nog in deliberatie is.

17. 3°. Welke zijn de opofferingen, door het Moederland aan Java reeds gebragt, ter vermindering van den achterstand? de op den staat van begrooing van 1827 vermeldde en toegestane f 2,800,000, zijn immers slechts een voorschot, uit hoofde der verleende waarborg, betaald?

18. 4°. Wanneer de rust op Java zal hersteld zijn, en als dan een nieuw tijdvak van beheer zal ingetreden worden, en een regeringsaanvancemen, hoe zullen alsdan de achtergeblevene schulden van het oude tijdvak verevend en gekweten worden?

19. 5°. Zal hetgeen door 's Rijks Schatkist, uit hoofde van de verleende waarborg op de geldleening van 23 Maart 1826 is betaald, met de intresten daarop, onder het achtergeblevene van dat oude tijdvak gerangschikt worden? Of zal het Indisch Bestuur zo veel langer eene som van f 1,400,000 van zijde inkomsten jaarlijks afzonderen, zelfs na den afloop van de geldleening, tot dat het betaalde aan 's Rijks Schatkist is vergoed.

20. 6°. Waaruit blijkt dat de som van f 2,700,000 genogzaam is, om bij het herstel der rust op Java, de gefundideelen aldaar op eenen geregelden voet te brengen?

21. 7°. Zal de som van f 2,700,000, thans op te nemen, be waard worden tot op het oogenblik dat de rust op Java zal zijn hersteld, en alsdan eerst worden gebezigd, uitsluitend om de heilzame oogmerken te bereiken, bij het aanvangen van een nieuw tijdvak van beheer in de Memorie vermeld.

15. De wijze van opnemng van het kapitaal bij het Amortisatie Syndicaat is vermeld bij de beantwoording van eene vraag der Tweede Afdeling, onder n°. 3.

De opnemng heeft, tot den 27sten October 1827, beloopt eene som van f 18,500,065.30; de overige som van f 1,490,934.60 moet in dit jaar, en de eerste maanden van het volgende, worden verstrekt.

Op de eene en andere sommen zullen renten, tot den 1sten Julij 1828 verschuldigd zijn, ten bedrage van f 1,600,000:

Tot 1 Julij 1826	f 77,000.00
Tot 1 Januarij 1827	244,410.63
Tot 1 Julij 1827	398,397.06

f 719,807.69

waarbij gevoegd over het Jaar tot 1 Julij 1828, calculatief 880,192.91

Te zamen f 1,600,000.00

En vermits tot dat tijdstip moet gerekend worden op twee en een half jaar van de jaarlijkse som van f 1,400,000.00

alzoo uitmakende f 2,400,000.00
zoo zal, na aftrek van de evengezegde renten, met f 1,600,000.00

op het kapitaal zijn afgedaan eene som f 1,900,000.00 en de oorspronkelijke leening dus, met den eersten Julij 1828, zijn terug gebragt tot f 18,100,000.

16. Men veronderstelt, dat de som van f 700,000 wederom met den eersten Julij 1828 zal worden voldaan.

Bij de aangeboden buitengewone begrooing voor 1828 is niet die som gevraagd, maar wel de voldoening aan de werking van den waarborg voor 1827, waarvan de noodzakelijkheid gebleken is, en die op het tweede onderdeel van de begrooing van 1827 voorloopig als voorschot zijnde gebragt ten laste van het Amortisatie-Syndicaat, aan hetzelfde zal terug gegeven worden, om weder een voorschot voor 1828 uit te maken, indien de noodzakelijkheid dit gebiedt, zoo als men wel zeker stellen mag, dat het geval zal zijn t eene aantekening op de berekeningen der begrooing voor 1828, is in denzelfden zin gesteld. Daar de noodzakelijkheid van de werking van den waarborg voor 1827 aanwezig is, mag men niet aan het toestaan der som twijfelen, en dan ontstaat er, door het eenmaal gegeven voorschot van het Amortisatie-Syndicaat, zekerheid voor de tijdige voldoening over de volgende dienst.

17. Als eigenlijk gezegde opofferingen moeten beschouwd worden de f 1,400,000 voor de waarborg van 1826, bij het eerste onderdeel der begrooing van 1827 gebragt, en eene gelijke som over 1827, bij het eerste onderdeel der project-begrooing van 1828 uitgetrokken: deze beide sommen betaalt het Rijk uit hoofde van den waarborg; de som bij het tweede onderdeel van 1827, als voorschot van het Amortisatie-Syndicaat vermeld, is een post vatbaar voor verrekening, gelijk blijkt uit hetgeen ten aanzien van het laatst voorgaande punt is aangemerkt.

18. De wijze van kwijting der oude schulden in Nederlandsch Indië kan slechts op de plaats zelve worden bepaald. Het zij genoeg, hier aan te merken, dat men alle pogingen in het werk stelt, om, door bezuinigingen en andere maatregelen, die kwijting te verzekeren in het belang van de aanspraak hebbenden en van Nederlandsch Indië.

19. Dat het Rijk, uit hoofde van de betalingen, krachtens den waarborg gedaan, eene schuldordering ten laste van de Overzeesche Bezittingen zoude kunnen houden, is op het 12de punt aan de zesde afdeling gezegd; maar, even als bij dat antwoord is gedaan, moet men hier ook aanmerken, dat het doen gelden van de aanspraak deswege van volgende omstandigheden zal kunnen afhangen.

20. De som van f 2,700,000 is alleen berekend als het maximum, hetgeen onder den reeds gestelden waarborg, door het Moederland, ten behoeve van de Overzeesche Bezittingen, nog kan worden bestemd, zonder zich in ruimer verbindenssen daaromtrent in te laten.

21. De oogmerken, waartoe de vermeerdering der leening gevraagd wordt, zijn bij de Memorie bij de Wet gevoegd, en ook in de premissen van het ontwerp van Wet vermeld; doch het is vooraf hoogst moeilijk te bepalen, wanneer het bezigen van de som zal moeten aanvangen, ten einde die oogmerken het best te kunnen bereiken; hetgeen dan ook aan den Koning, als het Opperbestuur der Kolonien hebbende, dient te verblijven.

BUITENLANDSCHE BERIGTEN.

P. H. R. K. Y. E.

Men heeft berichten uit Konstantinopel tot op den 20sten October, volgens welke alle pogingen der Europeesche Gezanten, om de Porte haren toestand regt te doen inzien, tot dien tijd toe vruchteloos gebleven waren. Zelfs de onpartijdige taal der onzijdige Mogendheden had geen den minsten invloed op den Sultan gehad, en de Reis-Effendi zoude nog onlangs aan een aanzienlijken Staatsman, die hem vriendelijk onderhield over het groote gevaar, hetwelk de Porte bedreigde, indien zij haar tegenwoordig stelsel niet opgaf, ten antwoord gegeven hebben, dat men aan de Porte de zorg voor haar eigen welzijn gerust konde overlaten, want dat zij hare zaken beter wist te besturen, dan men wel algemeen vooronderstelde.

Men kent thans den inhoud der tweede Nota, die, op den 1sten September, door de Gezanten der drie bemiddelende Mogendheden, aan den Reis-Effendi is overhandigd geworden. Die Gezanten zeggen in dezelve, dat zij, ten gevolge van de stellige weigering der Porte, om de bemiddeling aan te nemen, gehouden zijn te verklaren:

» Dat hunne Heeren die maatregelen tot verkrijging van den bepreeden wapenstilstand zullen nemen, welke zij noodig achten, en hun door de omstandigheden zelve zullen worden voorgeschreven.

» Dat deze maatregelen geene de minste stoornis moeten te weeg brengen in de vriendschappelijke betrekkingen, die tot hertoe tusschen de Hooge Mogendheden en de Porte bestaan hebben.

» En eindelijk, dat de Verhevene Porte, indien zij de aanspraak van hare eigene wilsheid, en den raad wilde opvolgen, dien de verhevene Vorsten haar uit eene onwankelbare vriendschap gegeven hebben, — in die maatregelen slechts een nieuw bewijs zoude zien der genegenheid, welke de Mogendheden haar toedragen.

— Onder bemiddeling van den Gezant de Rideaupierre is er tusschen de Porte en Spanje een Verdrag gesloten, wegens het toelaten der Spaansche Vlag in de Zwarte Zee. Dergeliken overeenkomsten zijn ook met Napels, Denemarken en Zweden gesloten; de laatste zal in een onzer eerstvolgende Nummers hare plaats vinden.

Terwijl men, van alle kanten, bericht brengt over de zeeooverrijen der Grieken, leest men thans in eenen brief van den Oostenrijkschen Scheepsbevelhebber, Vice-Admiraal, uit Smyrna, van den 2den October, onder anderen, het navolgende:

» Wij zijn van Syra niet nog dertien andere schepen vertrokken, onder geleide van eene Grieksche Brik van Spézzia, welker Kapitein tot een genootschap behoort, hetwelk sedert eenigen tijd opgericht is, en ten doel heeft, om geleide te verleenen aan Koopvaarders

van alle vlaggen, tegen betaling van eene kleine belooning aan het volk der geleidende schepen, met verzoek aan de Koopvaardij Kapiteins, om aan de Bevelhebbers van het geleide getuigschriften deswege af te geven. Men is deze inrigting verschuldigd aan den Beijerschen Overste van Heydegger.

» Wij zijn allen zeer te vreden geweest over de zorgen der Brik, die ons tot geleide gestrekt heeft. Voorbij Ipsara ontmoetten wij eene Idriotische Goelet, die ons wilde doorzoeken, doch onze Griek verzette zich zoo sterk daartegen, dat het weinig scheelde, of hij ware met de Goelet slaags geraakt.»

» Enige aanzienlijke Grieksche huisgezinnen, die, tijdens het uitbarsten van den opstand, naar Duitschland en Zwitserland de wijk genomen hadden, maken voorbereidselen om in de aanstaande lente naar hun Vaderland terug te keeren, welks lot zij verwachten dat alsdan ten gunstigste zal beslist zijn. De geruststellende verzekeringen, die de Graaf *Capo-d'Istria* hun gegeven heeft, hebben veel bijgedragen om die hoop te verlevendigen.

Reeds sedert eenige dagen hadden verscheidene dagbladen het gerucht verspreid, als of er bij het eiland *Milt*, tusschen de manschappen van een Engelsch vaartuig en die van een Fransch schip, eene bloedige twist zoude hebben plaats gehad.

De *Gazette de France* neemt deze tijding op, onder het niet zeer beleefde hoofd van: *Leugens van den dag*; en ofschoon dan op deze wijze tegengesproken, kan het niet anders dan aangenaam zijn, dat dezelve niet bevestigd wordt.

Op den 3den November, zijnde de dag, waarop, drie eeuwen geleden, Keizer *Ferdinand I*, tot Koning van Hongarije gekroond werd, hebben alle de Hongaren, die zich te Weenen bevinden, in de kerk der Kapucijnen, een feest gevierd, ter gedachtenis van de vereeniging van Hongarije met Oostenrijk.

Onlangs heeft een der Fransche dagbladen een artikel gegeven over de vraag: » welke is de goedkoopste regeringvorm, » waarvan de strekking was, om aan te toonen, dat de ingezetenen der landen, die onder een onbeperkt gezag staan, evenredig veel minder aan belastingen betalen, dan de zulken, die door een Grondwettig bestuur geregeerd worden; en dat DERHALVE de eersten ook veel gelukkiger zijn dan de laatsten.

» Volgens de geloofwaardigste schrijvers, zegt de Franschman, bedraagt de algemeene som der belastingen in de Vereenigde Staten van Noord-Amerika, ongeveer 125 millioenen guldens; hetgeen, verdeeld over eene bevolking van 10 millioenen zielen, eene jaarlijkse opbrengst van ruim 12 gulden voor elken inwoner oplevert.

» Maar het staande leger van de Regering der Vereenigde Staten is slechts 10,000 man sterk; hare Staatskundige betrekkingen kosten haar niets, vermits dezelve zich tot handelsbelangen bepalen: daarenboven belast zij zich niet met het onderhoud van kerken, geestelijken, en andere dergelijke, die de billende kerkgenootschappen komt, en derhalve aan derzelver leden een nieuw bezwaar oplegt, hetwelk de som van twaalf guldens misschien op het dubbel brengt.

» Ook is Noord-Amerika nog jong en Europa reeds tamelijk oud, en ook eene menigte andere omstandigheden zijn zoo geheel verschillend, dat Amerika niet gevoeglijk een punt van vergelijking kan opleveren: dit moet dus in Europa zelve opgezocht worden.

» Stellen wij te dien einde vier, onder een onbeperkt gezag, en vier, onder een grondwettig bestuur staande Rijken, tegenover elkander.

» In Engeland heerscht, zonder twijfel, de grootste vrijheid, en aldaar wordt door 21,500,000 inwoners eene som van ongeveer 600 millioen guldens betaald, hetgeen hoofd voor hoofd $\text{f} 28$ uitmaakt. Daarbij komen dan nog de armen-belasting, die 125 millioen belooft, en de inkomsten der geestelijkheid, welke over de 150 millioen aan tienden, enz., ontvingt. En echter bestaat in Engeland vrijheid en gelijkheid, onafhankelijkheid der drukpers, een vertegenwoordigd stelsel, met een woord, al wat een bestuur goedkoop kan maken.

» De Nederlanden hebben een zeer grondwettig bestuur. Aldaar is een budget van 84 millioen guldens over 5,450,000 inwoners verdeeld, die dus, hoofd voor hoofd, ruim $\text{f} 15$ betalen. Dit is reeds goedkoop, dan aan gene zijde van het Kanaal.

» Frankrijk staat ook onder eene Grondwet, maar, volgens de nieuwerwetsche denkbeelden, heerscht er minder vrijheid dan in Engeland en de Nederlanden. Echter is de Fransche huishouding aanmerkelijk goedkoop dan die van de genoemde landen, want de belastingen leveren in Frankrijk jaarlijks ongeveer 416 millioen guldens op, hetgeen, over 32,000,000 Franschen, voor ieder nagenoeg $\text{f} 13$ bedraagt.

» Ook Beijeren heeft een grondwettigen Regeringsvorm; maar de drukpers is er niet vrij, de belastingen worden voor drie jaren vastgesteld, en in de Kamers worden slechts zeer korte redevoeringen gehouden. Echter betaalt ieder ingezetene voor zijn hoofd nog ruim $\text{f} 10$; want de belastingen, ter somma van 35 millioen guldens, zijn verdeeld over 3,700,000 inwoners.

» Dit zijn dan de landen, waar een Grondwettig bestuur gevestigd is.

» Onder de Rijken, waar geene Grondwet bestaat, wordt in Pruisen het meest betaald. Het bedrag der belastingen is in dat Rijk ongeveer 90 millioen guldens, hetwelk, over 11,660,000 inwoners verdeeld zijnde, voor ieder van hen ongeveer $\text{f} 8$ uitmaakt.

» Het zoude niet onaardig zijn, te weten, wat een Napolitaan thans wel zou moeten betalen, wanneer de regering der Kortjes in zijn land was gevestigd gebleven. Tegenwoordig is dit, in slavernij gedompelde, volk er af, met eene opbrengst van iets meer dan $\text{f} 5$; vermits 6,800,000 inwoners ongeveer 36 millioenen guldens betalen.

» In Oostenrijk wordt van 29,700,000 ingezetenen eene opbrengst geëischt van ongeveer 150 millioen guldens, zoo dat aldaar, hoofd voor hoofd, nagenoeg $\text{f} 5$ betaald wordt.

» Eindelijk, wie heeft niet op het bloote denkbeeld van in Rusland te gaan wonen, waar dwingelandij, barbaarschheid, de knoet, Siberie, de galg, en wat al niet meer, dagelijks een ieder bedreigen! En echter betalen 47,600,000 Russen slechts 140 millioen guldens, of nauwelijks $\text{f} 3$ ieder.

Zoodat een Amerikaan	f 12 betaalt,
— Een Egelschman	21
— Nederlander	15
— Franschman	13
— Beijer	10
— Pruis	8
— Napolitaan	5
— Oostenrijker	5
— Rus	3.

Het Fransch Ministerieel Blad nam dit met welgevallen over, en noemde het een puntig of snedig stukje. Menig denkend Nederlander zoude misschien juist de snedigheid daarvan ontkennen, met de oude vaderlandsche spreekwijs, dat het geen hout snijdt.

De Schrijver gebruikt zulke groote getallen met een zelfvertrouwen, waardoor hij zijne vlugtige geaardheid verraadt. Hij konde de Russen even goed op 40 als op 50 millioen begroot hebben; want wat verstaat hij door Russen, en wie heeft ze geteld? En toch is hij niet eens met een rond getal millioenen te vrede, maar bepaalt het aantal inwoners zeer nauwkeurig op 47,600,000.

En wat deze millioenen inwoners aan den Staat opbrengen, weet hij even nauwkeurig te bepalen: geen 3 of 400, maar bepaaldelijk 310 millioen francs.

Die zich, ten opzichte van zulk een Kolossaal Rijk, op dergelijke berekeningen durft inlaten, verdient niet eens vertrouwen, wanneer hij over zijn eigen land spreekt; over dat Frankrijk, waar men voor het overige de kunst, om alle staatshuishoudkundige bijzonderheden te kennen, tot een hoogen graad van volkomenheid moent gebragt te hebben.

Wanneer nu dese schrijver de inkomsten van den Franschen Staat op een zeker getal millioenen schat, neemt hij daarbij denkkelijk tot grondslag de begrooting der Staatsuitgaven van dat jaar. Deze is geen geheim. Maar kan men dan waarlijk zeggen, dat de gezamenlijke ingezetenen niets meer betalen dan de som dier Staatsbegrooting?

En wanneer dit ook zoo ware, en men hem eens toegaf, dat er in Nederland 5,450,000 inwoners leefden, welke jaarlijks de ronde som van 84 millioen guldens betaalden: zoude men dan tevreden mogen stellen, dat elk inwoner daarin een gelijk aandeel betaalde, en men hem dus op $\text{f} 15$ in het jaar stellen konde? Of, dit laatste zoo niet zijnde, en de één in het jaar aan den Staat eene aanmerkelijke som opbrengende, terwijl een ander met zijn huisgezin niet alleen niets betaalt, maar zelfs ten laste der overigen kost, wat beteekent dan in dat geval die middelprijs, en het gemiddelde dat een Nederlander 's jaars $\text{f} 15$ aan den Staat opbrengt?

Als reden, waarom de Staats-uitgaven in Noord-Amerika zoo veel minder bedragen dan in de Europeasche Rijken, geeft hij op, dat het Bondgenootschap slechts eene kleine staande krijgsmagt, en geene geestelijkheid, te betalen heeft.

Indien deze beide voorwerpen van de Begrooting van andere Staten weggevoerd, zoude de reserve inderdaad ook vrij wat minder zijn. Zoo zoude men de voornaamste onkosten voor den Waterstaat kunnen daaraf laten, mits dat men de ingezetenen in persoon aan dijken en sluizen deed werken, en hen verplichtte, om steen en kalk *in natura* te leveren. Ook de kosten voor het onderwijs konden zeer goed van de begrooting wegblijven; daar men het aan de ingezetenen konde overlaten, om zich dienaangaande te verstaan, en hunne kinderen iets of niets te laten leeren. Lamere komt onwetendheid en gebrekkig onderwijs in geene aanmerking, daar, waar men alleen naar guldens en francs rekest.

Zoo is meermalen aangemerkt, dat men in die plaatsen het goedkoopst leeft, waar men volstrekt niets dan de eerste levensbehoeften krijgen kan. En met dat al verkiezen weinigen derwaarts te trekken, om dat goedkoop weinig beteekent, zoo het niet tevens goed is.

Toetst men nu aan dit beginsel den inhoud en de strekking van dat Fransche stuk, en hoort men daarin beweren, dat eene welingerigte Maatschappij minder verkieslijk is, dan een door willekeur bestuurd en ongeregeld huishouden, en dat het laatste goedkoopster zijn zoude, dan ontwaart men bij diegenen, welke de verdediging van hun stelsel aan zulke onbedrevene handen toevertrouwen, al vrij wat minachting voor hunne geestige landgenooten, en eene zorgeloosheid, die aan menig gezaghebber zeer duur is te staan gekomen.

BINNENLANDSCHE BERIGTEN.

MINISTERIE VOOR DE MARINE EN KOLONIEN.

BERIGT VOOR DE SCHEEPSVAART.

De Minister voor de Marine en Kolonien brengt hierbij ter kennis van de Scheepvaardenden en andere daarbij belanghebbenden, dat een weinig ten westen van het, in het Haringvliet, tusschen den Bommel en de Tien Gemeten, gezonken sloepschip, waaromtrent, voor het eerst, advertentie is gedaan in de *Staats-Courant* van den 20sten September II., no. 222, en ter meer juiste aanwijzing van deszelfs ligging, eene ton geplaatst is, *zwart en wit ruitsgewijze geverfd*, welke, met den vloed, nabij de mast van het gezonken schip, doch met de ebbe, twintig a vier en twintig ellen bewesten denzelfden komt te leggen; weshalve de Schippers en Voorders van schepen en vaartuigen, die met de ebbe afkomen, bedacht zullen moeten zijn, die ton, ten oosten niet nader te komen, dan tot op eenen afstand van vijftig Nederlandsche ellen.

'a Gravenhage, den 6den November 1827.

De Minister voornemd,
Elout.

(Zie verder het BIJVOEGSEL.)

LIQUIDATIE VAN DE OUDE GEVESTIGDE SCHULD IN DE ZUIDELIJKE PROVINCIEËN.

Staat van verëvening van de maand JUNI 1827.

[Tweede gedeelte.]

De Algemeene Commissie van Liquidatie, gevestigd te 's Gravenhage, brengt, bij deze, ter kennis van allen wien zulks zoude mogen aangaan, dat, door den Koning, is goedgekeurd de Staat van Liquidatie, wegens de oude gevestigde schuld in de Zuidelijke Provincieën, over de maand Juni 1827, aan Z. M. aangeboden, en dat wegens deze gevestigde schuldvorderingen, aan het lokaal van het Ministerie van Financien, te 's Gravenhage, tegen productie van behoorlijke stukken en bewijzen, voor zoo verre die noodig zullen bevonden worden, verkrijgbaar zijn, de bewijzen van uit voorschreven hoofde, gedane verëveningen, volgens de hierin gevoegde lijst.

Nummer van volgorde.	Negotiatie ten laste van	Naam van den originelen titularis.	Geliquideerd ten behoeve van	Gereclameerd door
16533	Brabant.	De fondatie Roccox, binnen Antwerpen.	De beurzen stichting van N. Roccox.	J. J. le Grelle, voor de administratieve commissie van het bureau van weldadigheid te Antwerpen, per N. van Duijhuys.
—34	id.	De fondatie Roccox, te Antwerpen.	Idem.	
—35	id.	De fondatie Roccox.	De beurzen stichting van N. Roccox.	
—36	id.	Idem.	Idem.	
—37	id.	M. J. Knijff.	Idem.	
—38	id.	t Groot begijnhof, tot Brussel.	Idem.	
—39	id.	M. L. J. van Mechele, de Berthout, ten behoeve van de fondatie Roccox.	Idem.	
16540	id.	Idem.	Idem.	
—41	id.	De fondatie Roccox.	Idem.	
—42	id.	De fondatie Roccox.	Idem.	
—43	id.	J. P. de Murnes, als rentmeester en ten behoeve der fondatie Roccox.	Idem.	
—44	id.	De fondatie van N. Roccox.	Idem.	
—45	id.	De fondatie van N. Roccox.	Idem.	
—46	id.	Idem.	Idem.	
—47	id.	De fondatie van St Anna, geërigeert bij wijlen Anna de t Sereles, in de parochie van Finisterrae.	De administratie der godshuizen in het 1ste arrondissement van Zuid-Brabant, te Brussel.	
—48	id.	De fondatie van wijlen Anna de t Sereles, onder den titel van St. Anna, in het godshuis achter de prochie-kerk van Finisterre, binnen Brussel.	Idem.	
—49	id.	De fondatie van St. Geertruyde, tot Brussel.	Idem.	
16550	id.	De capelle van St. Laurijs-gasthuys, tot Brussel.	Idem.	
—51	id.	De fondatie van de Gravinne van St. Remy.	Idem.	
—52	id.	Idem.	Idem.	
—53	id.	E. J. B. de Robiano, nader de fondatie van wijle de gravinne St. Remy de Pacheco, bij Surrogatie.	Idem.	
—54	id.	J. F. Grau, ten behoeve van de fondatie Pacheco.	Idem.	
—55	id.	Idem, ten behoeve als voren.	Idem.	
—56	id.	Grau qq., ten behoeve van de fondatie Pacheco.	Idem.	
—57	id.	J. G. G. van Volden, nader C. van Gastel, wed. Grau, directrice der fondatie Pacheco, ten behoeve derzelve fondatie, bij Surrogatie.	Idem.	
—58	id.	M. T. van Weerde, horonnesse douanière van Volde, nader de fondatie Pacheco, bij surrogatie.	Idem.	
—59	id.	Idem.	Idem.	
16560	id.	Idem.	Idem.	
—61	id.	De fondatie v. Goljck, op 't bagijnhof, over juffr. B. Wauwermaans.	Idem.	
—62	id.	De fondatie, gesegt van der Haeghten.	Idem.	
16563	id.	Idem.	Idem.	

Dat bij hetzelfde Ministerie, zoo tot examinatie en verificatie van gemelde stukken en bewijzen, als tot afgifte van de voorschreven bewijzen van verëvening, zal worden gevaccerd op Maandag, Dingsdag, Donderdag en Vrijdag van elke week, des voormiddags van 10 tot 12 ure.

's Gravenhage, den 16den October 1827.
De Algemeene Commissie van Liquidatie,
EXRIK.
Ter ordonnantie van dezelve,
S. DASSEVAEL.

Op Maandag, den 26sten November des jaars 1827, des voormiddags ten 11 ure, zal, onder nadere approbatie van het Ministerie van Binnenlandsche Zaken, door de Commissie van beheer en toezicht over de droogmaking der Zuid-Plas, in Schieland, aan den Kortenoord, worden aanbesteed:

1. Het beringen of omdijken van den Zuid-Plas, gelegen in Schieland, benevens het graven van eene Ringvaart of vaarboezem voor de droogmaking van gemelde Plas, en zulks in vier perceelen;
2. Het bouwen van eene Schutsluis in den IJsseldijk, in de nabijheid van de oude gedamde Moordsche Sluis;
3. Het bouwen van twee steenen Sluis-hoofden tot het formeren van eene dubbele of tweede schutting op de Vaart van communicatie der rivier den IJssel, met de genoemde Ringvaart;
4. Het maken van een houten uitwaterend sluisje ter ontlasting van den boven-boezem der aan te leggen Droogmaking, nevens het graven van een Kanaal van communicatie der rivier den IJssel, met de Ringvaart voornoemd;
5. Het bouwen van een val- of ophaalbrug over de te graven Ringvaart der voornoemde Droogmaking.

Deze aanbesteding zal geschieden bij inschrijving en opbod. Het bestek, op hetwelk de bovengemelde aanbesteding zal plaats hebben, zal, boven en behalve aan het lokaal van het Ministerie van Binnenlandsche Zaken, te 's Gravenhage en te Brussel, en aan dat van het Gouvernement der provincie Zuid-Holland, te 's Gravenhage, te lezing liggen: te 's Gravenhage, in de voornaamste logementen te Rotterdam, in den Romein; te Delft, bij van der Spek; te Kortenoord, in de herberg aldaar, bij van Rhijn; aan 's Gravenweg, bij Langen; te Gouda, in het logement, de Zalm; te Moordrecht, in de rienschap; te Dordrecht, in Bellevue; te Gorinchem, in Bellevue in den Hooiwagen; te Alphen, in St. Joris; te Brielle, in het Zwijfhoofd; te Hellevoetsluis, in het Koffijhuis, bij Metz; te Werkendam, in 's Lands Welvaeren in de Zwaan; te Sliedrecht en Amsteldijk, te Regthuizen; te Vianen, in het Zwijnshoofd; te Utrecht, in den Engel; te Vreeswijk, in het Nieuwe Logement, bij de Coole, en in Veerhuis; te Amsterdam, in het Noord-Hollandsche Koffijhuis, en in Turfschip van Breda; te Haarlem, in de Halve Maan, bij Peters; Alkmaar, in den Rooden Leeuw; aan den Helder, in Zeeburg; te Nieuwden, in de Kroon; te Muiden, in den Doelen, en te Weesp, in de Roskam.

Zullende acht dagen vóór de besteding, de noodige aanwijzing gedaan worden; en inmiddels de vereischte informatien te bekomen bij de Hoofd-Ingenieurs van den Waterstaat de Thomeze en Thomeze te 's Hage.

De Administrateur voor den Waterstaat
E. W. I. K.

MINISTERIE VOOR DE MARINE EN KOLONIËN.

Aanbesteding van brandstoffen en materialen, benodigd voor groote en kleine verlichting te Ostende, en voor de binnenverlichting der haven van Nieuwpoort, met het onderhoud der verlichting voorwerpen.

Op Maandag, den 26sten November 1827, des namiddags te 12 ure, zal, onder de nadere goedkeuring van den Minister voor de Marine en Koloniën, door den Onder-Inspecteur over het Loodswezen enz. te Ostende, aan den minst-inschrijvende, bij besloten bijtellen en vervolg bij opbod, worden aanbesteed, de leverantie der benodigde brandstoffen en materialen voor de groote en kleine verlichting te Ostende, en de binnen-verlichting der haven van Nieuwpoort, met de benodigde reparatiën en onderhoud aan de verlichting-voorwerpen aldaar, alles van den tijd van een jaar, in te gaan met den 1sten Januarij 1828 en eindigende met den 31sten December deszelfden jaars.

De conditiën van aanbesteding liggen dagelijks (uitgezonderd des namiddags) van 's morgens ten 10 tot 's namiddags ten 2 ure, ter lezing van het Ministerie voor de Marine en Koloniën, te 's Gravenhage; ter cretarie van de Directie der Marine te Vlissingen, ten burele van den Onder-Inspecteur over het Loodswezen, enz. te Ostende en aan de bureaux van de Gouverneurs der Provincie Oost- en West-Vlaanderen te Antwerpen.

De bijtellen van inschrijving, en opbod, en op geschreven papier geschreven, zullen, vóór of uiterlijk op den 26sten November staande, vrachtfrij, moeten worden bezorgd, ten burele van den Onder-Inspecteur over het Loodswezen, enz. te Ostende.

's Gravenhage, den 2den November 1827.
De Minister voor de Marine en Koloniën
ELOUT.

PLAATSELIJKE BESTUREN.

OPENBARE AANBESTEDING.

De Wethouder der Stad Amsterdam, gedelegeerd tot de Zaken der Financien, als daartoe gemagtigd, zal, op Dingsdag den 11den December 1827, op het Raadhuis te Amsterdam, bij inschrijving en opbod, aanbesteden:

Het Herstellen en het Onderhoud van alle de Stads bestrating, gaande den tijd van tien jaren.

De, door den Achtb. Raad goedgekeurde, voorwaarden, liggen ter lezing: te Amsterdam, aan het bureau der publieke werken, op het Raadhuis; in het Noord-Hollandsche Koffijhuis, en in het 's Gravenhage, in het Veerhuis, en te Gorinchem, in den Doelen.

Zullende acht dagen vóór de besteding, de noodige informatien te bekomen bij den Directeur van Stads werken en gebouwen, J. de Greef, te bekomen zijn, alwaar de monsters van den steen mede ter bezigtiging zullen worden.

De Wethouder voornoemd,
D. HOOP, Jaz.

Koninklijke Akademie van Beeldende kunsten.

Wordt ter kennis van belanghebbende gebragt, dat de plaats van den eersten Professor aan deze Akademie vacant gevallen is, en dat de bestuur, tot primo Januarij aanstaande, zal inwachten de schriftelijke aanbiedingen der gene, welke zich genegen vinden om naar deze plaats te staan. Het traktement aan dezelve gehecht is van 900 guldens 's jaars.

Antwerpen, den 10den November 1827.
De Raad en Secretaris
JAN ADR. SNIERS.

KONINKLIJKE NEDERDUITSCHESCHOUWBURG IN ZUID-HOLLAND.

Op Dingsdag, den 20sten November 1827.

De Koninklijke Tooneelstukken, onder directie van J. H. HOOP, W. A. BINGLER, zullen de eer hebben, te geven:

DE DOCHTER VAN DEN PORTIER, tooneelstuk in drie acten, naar het Fransch van Etienne, Argo en Anicet, nooit vertoond na hetzelfde MEESTER VINK, of, DE VEMISTE DIAMANT, blijspel, met zang, in twee bedrijven, naar het Fransch.

THEATRE ROYAL.

Sameais, le 17 Novembre 1827.

Les comédiens ordinaires du Roi, sous la direction de M. AL. COLLETTI, donneront:

LE MAÇON, opéra en trois actes, paroles de MM. Scribe et Delavigne, musique d'Auber; suivi de la seconde représentation du MAÇON DE CHAPELLE, ou, LE SOUPER IMPRÉVU, opéra en deux actes, paroles de M. A. Duval, musique de M. Paër.